

Egyesüljünk!

Debreczenben pár év alatt alakult a kertészeti, a szinügyi egyesület, az emlékkerttársulat és a zenekör; mindegyik oly erőt fejtett ki, mindegyik annyira igyekezett megfelelni céljának, hogy közönségünk, mely a faltörő ujtásoknak épen nem nagy barátja, de másfelől, mihelyt a vállalatnak csak kis sikerét látja is, kellőleg felvilágosítottván, nem késlekedik segélyt a jótékonyság mérőserpenyőjébe vetni, — örömmel győződött meg arról, mikép az egyesek filléreiből alakult összegeken istenáldása lebeg, hogy társulati, egyesült erővel nemcsak gyönyörködtető, hanem hasznos dolgokat is lehet előállítani. Valóban világgyűlölőnek kellene lenni annak, ki, bár titkosan is örömet ne érezne keblében afelett, hogy azon fillérekből, melyek az egyesek zsebeiben jelentéktelen mennyiséget tettek, — összegyűlt summák, rövid idő alatt, az egyesek rendelkezése folytán az oltványokkal és termő nemes gyümölcsfákkal gazdag kertnek, az épülő kertészlaknak; továbbá a szinügyegylet által kifizetett 50 arany pályadíjnak, emlékkert-területnek, — melyen jövő évben Csokonai szobra valószínűleg fel fog állíttatni, — és 3 tanárszéssel s egyéb szükségességekkel ellátott nemzeti zenetanítóintézetnek, — melyben már is 250 tanítvány képeztetik, — lettek alapítókéiv!

Nem célom ezuttal a nevezett egyesületek sikerdus működésének fényes eredményét részletezni; közönségünk ugyanis ismeri mindegyiknek hatáskörét, úgy azon hasznokat is, melyek már is magoktól szembeötlenek; nem célom az ugyancsak mostanában keletkezett temetkezési egyesületek már eddig is hirre kapott jótékonyságát rajzolni; csupán arra kívánok, ezek folytán hivatkozni: hogy az egyesített erő mily sokat tehet! Nem hiába predikálta oly gyakran, egy becsületben megöszült lelkészünk: „cseppekből lesznek a nagy vizek, szikrából lesznek a nagy tüzek,„ de tagadhatlan is az, hogy sok kicsiny erő, egyesítve nagygyá, hatalmassá lesz!

S minél szebb eredményt látunk e téren, annál inkább hivatva s kötelezve vagyunk arra, hogy erőnk a társulati, egyesületi működés útján fejlesszük; hogy az időt, melyet a számitó angol a pénzzel egyértékűnek tart, felhasználjuk s ezáltal az emberiség feladatát, mely a lehető tökéletesedésben határozódik, a szellemi és anyagi hasznosság előmozdítása által, minél inkább megközelítsük.

Sok teendő vár e tekintetben még ránk; mert, hogy a legnagyobb hiányon kezdjem, e földmivelő nagy magyar városban — melynek határa sok németherczegségnél nagyobb — nincs gazdasági egyesület, melyre égető szükségünk volna; nincs reáliskola nálunk, melyben iparosokat és gazdákat képezhetnénk; és ezen hiányok miatt van tökéletlen gazdálkodási, rendszeretlen rendszerünk; s emiatt van drága földünk, de termékünk, mennyiségben és minőségben csekély.

Mert hiszen, ne tagadjuk, azon kevés okszerű gazdánknak, kik példát mutatnak, mily kevés követője van nagy Debreczenben; mily helyén kívüli e tekintetben az ősök emléke iránti kegyelet s az ő gazdálkodási rendszerükhöz ragaszkodás és tisztelet, miszerint elmondják, hogy „apáink is így tettek, mégis megéltek.“ Az ő időszakukban sok és jó volt ám a föld; nem volt szükség javítani a jót; a nagy hortobágy sikterületét a tiszta hullámai megkövítették; de most már ott is csatornát kell készíttetnünk, ami ismét csak egyesült erővel történhetik; különben a lábasjóságtenyésztése, — mely őseinknek fő kincsforrása volt, — végkép alásülyed.

De majd a gazdasági tere engedtem ragadtatni magamat; holott én csak az egyesületi erő hatásáról kívántam elmefuttatást tenni; ahova vissza is térek.

Nincs polgári lövészegyletünk, ahol a hasznost a mulatsággal össze lehetne kapcsolnunk; pedig az épen oly könnyen megalakulhatna, mint a polgári bormérető társulat, mely az olcsó és jó bormérésére felügyel.

Igaz, hogy e szegénységi bizonyítvány ellenében, melyet férfaink szeme elé tartottam, azon ellenvetést tehetné valaki, hogy nem lehet egyszerre mindent, hogy nem győzzük a sok jótékonysági adakozást; de ez ellen már édes polgártársaim tiltakoznom kell. Mert hiszen tudva van, hogy ama fen érintett egyesületek tagjai közt igen, igen sok gazdag polgártársunk nevét nem találjuk; tehát van még üres hely, ahol az ő nevük is megfér; és van tér, a gazdasági s más ily egyesületek, ahol ki kell tüntetniök, mihelyt a felhívás megtörténik, hogy kétszeresen megadják az adót, amit a többi helyen elmulasztottak, a jótékonyság adóját; azok pedig, kik a már fenálló egyesületek működését tetteleg elősegíték, sokkal inkább át vannak hatva az egyesületi szellem áldásosságától, mintsem, tehetéseikhez képest, ujjalag meg ne hoznák az áldozatot.

De ime, egy másik fontos ellenvetés; figyeljünk! „A nők politikai tekintetben is emancipációra törekvesznek — mondja egy polgártárs; — és mégis alig adják jelét az egyesületi működésnek.“

Fontos vád volna, ha a családi élet személyében üzött foglalkozásra, ha a sokféle jótékonysági tette, ha a haza oltára körül teljesített köteleességekre hivatkozás egy részben nem mentené hölgyeinket; de annyi igaz e mentség mellett is van a vádban, hogy erejük, egyesülve sokkal fényesebb eredményeket mutathatna fel, mint így, ha egyenkint, rendszer és a munkafelosztás elvére való tekintet nélkül munkálkodnak.

Tehát alakítsanak hölgyeink nőegyletet!

(Folytatjuk.)

A debreczeni kereskedelmi s iparkamara fölterjesztése a kir. helytartótanácshoz, a gazdasági szak-oktatás ügyében.

Nagyméltóságú magyar királyi helytartótanács! Nemzeti haladásunk zászlóvivőinek alapos érvekkel támogatott felszólamlásai rég megérlelék hazai közönségünknek azon meggyőződést, hogy habár nemzetünkre a kereskedelem és ipar mezején is szép jövő vár, anyagi gyarapodása legbiztosabban a gazdaság fejlesztése által lesz elérhető.

Midőn hazánk termelési viszonyairól alapos ismerettel bíró külföldi tekintélyek hívják fel kivitelre alkalmasnyers terményeinkre a kereskedelmi világ figyelmét és midőn a közlekedési eszközök fejlődése mellett könnyű szerrel és jutányosan külföldi piacokra szállítható fölöslegünk elárúsításával oly idegen pénz beszívására nyithatunk csatornát, mely amellet, hogy az egyes érdeketek jólétét alapítja meg, egyszerűs mind a nemzeti vagyonosodás gyarapítására is jótékonyan hat; anyagi erőnk fejlesztését szíven viselő honpolgár az okszerű gazdaság mindenek felett fontos ügyének felkarolása körül közönyös nem maradhat; mert ha mi magunk beismerjük — mit pedig tagadnunk nem lehet — hogy a jelenlegi termelési viszonyok mellett külforgalomba menő jutalék a termelésre alkalmas föld terjedelmével és a gazdaságot üző vagy azzal foglalkozásra hivatott honpolgárok számára helyes arányban nincs s a kivitel mennyiségének minél magasbra fokozására még sem törekednénk; társadalmi kötelmeink elhanyagolásával lennénk méltán vádolhatók.

Hogy a gazdasággal foglalkozó hazai közönség megértette a kor intő szózatát s hogy a teendők teljes tudatával bír, eléggé tanusítja azon öröndetes mozgalom, melyet a különböző vidékeken keletkezett gazdasági egyesületek, élükön a hazai közügyek körül oly számos érmekeket szerzett országos gazdasági egylettel, e téren újabb időben kifejtettek s ha azon érdekeltég, melyet ez egyesületek áldásdus működése a nép felvilágosodottabb osztályainál keltett, kitartó buzgalommal helyes irányban vezetettik és az érdekeiket átérteni kezdő földmives osztálynál keletkezőben lévő hangya-szorgalomnak célszerű intézkedések által megfelelő siker

biztosítottak: úgy nem lehet okunk aggódni, hogy ily buzgó törekvés mellett rövid időn el ne vergődhesünk azon magaslatra, melyre évtizedek nem mindig ünhibánkól eredő mulasztásai miatt a termeléssel foglalkozó európai országok sorában eddigelő el nem juthattunk.

De vannak e téren oly teendők is, melyek sikerésítése nem egyesek, se nem egyesületek feladata, hanem az állam-kormányzaté.

Ily feladat a gazdasági, erdőszeti és földmives iskolák alapítása államköltségen, mert ha tudományos intézetekre, kereskedelmi és ipariskolák fentartására tetemes összeget fordít az állam, a nép legjelentékenyebb osztálya, a földmivelők is jogosan igényelheti, hogy érdekei az állam részéről kellő figyelemben részesíttessenek.

Ezen fontos feladat megoldása körül hazánk kormányának helyzete igen szerencsésnek mondható, amennyiben a gazdasági érdekek felkarolása ügyében társadalmi uton ébresztett mozgalom folytán mentesítve van azon küzdelemtől, hogy ily közhasznú intézetek céljának taglalásával azok felállításán kívül még pártoló közönségről is gondoskodjék.

És ha ily körülmények közt hazai értelmiségünk mélyen fájlalta és méltán fájlalhatta is, hogy az államkormányzat részéről ezen reánk nézve felette fontos ügyben, daczára a legfelsőbb helyről nyilvánult akaratnak, még azon időszakban sem tétettek lépések, midőn a politikai kérdések háttérbe tolásával egyedül az anyagi érdekek fejlesztése volt napirenden: annál öröndetesebb reánk nézve most arról értesülhetni, hogy a magyar királyi kormány élén álló hazafiak az említett intézetek létesítését annyira sürgősnek tartják, hogy be nem várva a közjogi bonyodalmak végmegoldását, az ide vonatkozó tárgyalás nemzetgazdasági érdekeink nagy hátránya nélkül tovább nem halasztható megindításának szükségét belátták.

Még öröndetesebb reánk nézve azon körülmény, hogy az országos gazdasági egyesületnek az időszakai sajtó útján közrebocsátott véleményes jelentésével a felállíttatni szándékolt két intézet egyikének székhelyeül Debreczen város hozott javaslatba.

Oly kimerítő ezen szakavatottan szerkesztett javaslat, oly nyomatékosak az ott felhozott indokok, hogy az ügy jelen helyzetében e részbeni feladatunk tovább nem terjedhet, mint azt hálás elismeréssel párosult helyeslésünk kijelentésével támogatni.

Arról is teljesen meg vagyunk győződve, hogy — habár ez idő szerint városunk a népképviselőlet nélküli is, — a jelenlegi városi előljáróság azon hangosan nyilatkozott helyeslésre támaszkodva, melylyel az itteni közvélemény részéről az országos gazdasági egyesület javaslata fogadtatott, ezen nemcsak városunk, hanem az egész tiszta-vidék jövőjére nézve nagyfontosságú intézet létesítése körül bármi jelentékeny áldozattól sem fog visszariadni.

Aziránt sem lehetünk kétségben, hogy Ő Felsége magyar kormánya — tekintve a felhozott nyomatékos indokolást s méltányolva városi közönségünk jelentékeny ajánlatát — az előterjesztett javaslat helybenhagyását megtagadni nem fogja.

És így, midőn egy erdőszeti és földmives iskolával összekötött gazdasági tanintézetnek városunkban leendő szervezését teljes biztossággal reméljük és Ő Felsége magyar kormányának ezen korszerű gondoskodásaért legőszintébb köszönetünket előlegesen is kifejezni hazafias köteleességünknek tartjuk: csupán azon körülményre vagyunk bátrak a nagyméltóságú magyar királyi helytartótanács kegyes figyelmét felhívni, hogy miután vidékünkön a jelentékeny földbirtokokkal rendelkező földészek érdekei nem csekély fontosságúak: ohajtandó lenne, hogy a földmives-iskola minél czélszerűbb szervezése kiváló gondoskodás tárgyát képezze és e tekintetben célravezetőnek tartanók, ha nagy-kunsági, hajdusági és egyéb tehetős városi közönségek ösztöndíjak alapítására hatóságilag buzdíttatnának.

Hazafias köszönetünket tartalmazó ezen előter-

jesztésünk kegyes figyelembe ajánlása mellett mély tiszteléssel maradunk.

Debreczenben. 1863. február 17.

A nagyméltóságú magyar kir. helytartótanácsnak alázatos szolgálói

a debreczeni kereskedelmi és iparkamra.

Farkas Ferencz, elnök.

Kerekes József, titkár.

Váratlan örömnapp.

Történeti beszély Debreczen multjából

Ábray Károlytól.

— Azt valóban igen rosszul tenné a dicső szultán, mert először magára haragítaná e tetteivel a mindnyájunk közös urát a legdicsőségesebb Padisáht s mert másodsor nem lenne aztán, ki vitéz népeinek eleséget nyújtson, miképen mi ezt épen most is cselekeszszük; saját jóvoltaért tehát kell, hogy kiméljen minket; ha vissza akar térni Erdély felé, háta megett mindenütt elpusztítván a helységeket, ha mi nem adhatunk ismét eleséget, hiányt fog szenvedni; épen ez történik vele ha előre megy is Debreczen város segedelme nélkül, mert ennyi roppant sereget élelmezni nem könnyű dolog ám!

Az aga átlátta, hogy a főbirónak nagyon igaza van, hogy nekik saját érdekükből kimélni kell Debreczen várost, szeretett volna mindazáltal a birótól annyit-mennyit csak lehete kicsikarni.

Hosszas gondolkodás után azt mondá, hogy hát legalább a másunnan ide futottakat adják ki, azoknak sok pénzük, sok kincsük lehet, mind elhordták előlük, a felégetett falvak és városokban épen semmi pénzt nem kaphattak.

— Nincs biz azoknak kegyelmes uram egyetlen dénárjuk is, — mentegéte őket a főbiró, — szegény nyavalyás, ügyefogyott emberek azok mindnyájan, kik nyomorult éltökön kívül semmit meg nem menthettek; de kik, miután közöttük letelepedtek, a hatalmas török császárnak épen olyan főhajtó alázatos hü jobbjai lettek, mint mi vagyunk, ezenkívül a váradi Kénán pasah levelére is jöttek a városba; minekokaért a pasah ur tudta és beleegyezése nélkül nem szabad őket kiszolgáltatnunk.

Az aga ur, midőn látta, hogy ez a makacs fejű ember egyetlen kérését sem hajlandó teljesíteni, egészen felbőszült.

— És én azt mondom neked biró, kiabálá reá nagy dühösen, hogy a pénz holnap reggelre hiány nélkül meglegyen, különben esküszöm Alláhra, hogy réggelre kelve a szultán ő felsége egész táborát várostok ellen fogja indítani. Mit nekünk Kénán pasah, avagy akármelyik is! — folytatá indulatosan — az én uram felette áll valamennyinek, ok mindnyájan csak a török szultán szolgálói, míg az én uram hozzá hasonló uralkodó levén, nem fél sem az ő haragjától, sem más valakitől a világon, azért meglássátok, hogy kivánságát teljesítetek, különben Allah legyen irgalmas kegyelmes várostok iránt.

Itt aztán a biró uramon volt a sor belátni, hogy az agának is igaza van, nem fogván a szultán e tetteért még szolgálját sem megöletni, annyival kevésbbé a tatár chán fiát.

— Isten látja lelkemet kegyelmes aga, hogy annyi pénz nincs egész városunkban, talán az egész országban sem, elégedjete meg kevesebbel.

— Mennyit adtok tehát?

A főbiró gondolkodott, ismerte embereit, kikkel a városnak sok eféle ügyes-bajos dolga volt már egyszer máskor, tudta, hogy alkudni lehet és kell velök mint a görög szatócsnal.

— Adhatunk talán vagy kétszáz tallért, mond a főbiró uram hosszas fontolgatás után.

Az aga egészen tűzbe jött minden várakozáson alól való csekély ajánlatra.

— Te hitetlen kutya, hát csufszágra akarsz járni mi velünk; ha tüstint tizenötezer tallért nem fizettek, karóba vonatlak mindnyájatokat.

Biró uram azonban különben sem volt ijedős természetű, most meg, tudva, hogy nagyobb szükség van életökre mint halálokra, hogy mindazáltal dühét csilapítsa, ígért neki háromszáz darabot.

— Ha egyetlen hibás darab lesz a tizezer között, visszalököm az egészet, — kiabálá ez folyvást a legnagyobb indulatossággal.

— Azonkívül a te számodra is nagyságos aga ur külön adunk ötven darabot s egy jó alföldi lovat minden szerszámostól egyetemben, mi szintén megérhet másik ötvenet, minek folytán bölcsen láthatod, hogy mi nem vagyunk szűkmarkuak.

Az aga arcza jóval nyájasabb lón, midőn az 50 tallért és paripát megértette, rögtön is alább hagyott követelésével.

Igy történt, hogy végre a tatár szultán ő felségének fizetendő 3000 tallérnyi összegbe megalkudtak,

azonfelül levén az aga ur számára 50 tallér és egy paripa, nemkülönben a szultán számára is ajándékok.

Mindezeket eképen jó renddel elítéztvén, bírák uraimék nyugodtan indultak hazafelé.

— Hát ti mi eredményvel jártatok? — kérde Széles uram a mellette lovagló két ifjutól.

— Feljártam az egész táborát, — sohajtá Miklós, — sehol nem találtam Erzsikét, hanem szomorú hírszerint aligha nem a szultán birtokába jutott.

— No ugy édes fiam, jobb lesz ha őt elfelejted, mert ha egész városunkat odaadnánk érte, sem nyeretnénk többé vissza.

— Én még nem mondtam le minden reményről, — szólt az ifju, — holnap meglátom azt is és ha Erzsike leend: megszabadítom.

— Oh talán! — viszonzá feddőleg az apa, — életedet akarod feláldozni?

— Mit ér nekem az élet nála nélkül! Tudod jó atyám mennyire szeretem őt, megmentem, vagy együtt halok vele.

III.

Az ezt követett napon átadák szultán ő felségének a kialakított adót s az ajándékokat, melyek valának: finom posztóval bevont kocsi, három igen gyönyörű magyar ménlő, aranyozott szerszámokkal, három aranynyal kirakott markolatu fegyver, melyeket a város rendesen készen szokott tartani, valamely véletlenül érkező magas vendég részére ajánlékul.

A tatár szultán ő felsége meg volt elégedve mindennel s ennek jeléül megveregette a bírák vállait, biztosította őket különös jóindulatáról, ígérte, hogy ha máskor erre lesz útja, akkor is meg fog emlékezni rólok s meglátogatja őket.

A bírák elég okosak voltak jó képet csinálni a kegyes ígérethez, magokban azonban hozzá tevék: seperjen el a fergeteg, minden pereputyostól egyetemben.

Alig hogy kilépének ezek, midőn reszkető zsidó kalmárt hoztak a tatárok, ki azt mondá, hogy egyenesen a szultán ő felségének hozott ajándékokat. Szabad utazhatási levélért jött.

Fiatal fiu volt a kalmár, alig lehete 20—22 éves. Hosszu üstökén kívül, — mely nemzeti divat szerint két oldalról lelógott, — arczán csak bokáig érő kaptánya mutatá, hogy izrael nemzetségéhez tartozhatik.

— Aj-vajj nekem! — szólt midőn bevezették, tüstint levette magát a porba a szultán lábaihoz, — szemem fényét elvette a te dicsőségeseb arczod, oh minden földi fejedelmek leghatalmasabbja, nem merem magamat előtted a porból felemelni, olyan vagy te, mint a fényes chérubim, mely a pusztában a szövetség ládája felett köd képében lebegett; mint az égő csipkebokor, melyből Jehova beszéle Mojseszhez a mi vezérünkhöz. Oh légy kegyelmes irántam szegény nyavalyás féreg iránt s fogadd el a csekély ajándékot, melyet áldozatul nyujtok neked.

A tolmács ugyan felét sem tudta lefordítani az elhadart beszédnek, a szultán pedig egy tizedrészét sem értette, hanem látva a jajveszékelt nyavalyás embert, parancsolta, hogy álljon fel.

Az reszketve, remegve kelt föl a földről, aztán elővette uti kendőjét, kibontotta ajándékait, melyek állottak virágos kendőkből, finom szalagokból s különösen egy aranycsillagokkal himzett értékes fehér fátlyoból.

A szultán urnak tetszetek e csecsebecsék; méltóztatott azokat kegyelmesen elfogadni, egyszersmind kiadni az agának rendeletbe, hogy tüstint készítesse el az utlevelet, melynek erejénél fogva ezen zsidó mindenütt sértetlenül s bántatlanul utazhassék török szultán ő felsége birodalmában.

— A kegyelmes és dicsőségeseb ur, volna még nekem hozzád egy igen alázatos kéréssem; e fátlyobóltevéésének különös módja van, melyet én Circassiában tanultam el, ezerszerre szebbé teszi ez a hölgyet; ezt szeretném hölgyeid közül valamelyiknek, például annak, aki ezt viselni fogja megmutatni.

A szultán ur összevonta szemöldéit s azt mondá, hogy ez lehetetlen, hanem behivatja eunukjait, tanítsa meg azok közül valamelyiket.

Most már izrael ivadékan volt a sor, hogy összevonta szemöldökét, mindazáltal bocsánatot könyörgő hangon válaszolt:

— Tudom legdicsőségesebb, napnál fényesebb ur, hogy Allah, — kinek neve dicsőitessék mindörökké — törvényei nem engedik, hogy hitetlen szemek azon virágok bájain legerjenek, melyeket leghatalmasabb földi képviselője méltóztatott saját kertjébe ültetni, hanem hisz ez nem is történik meg, fedesd be, fátlyoloztasd le képét oly erősen, hogy az én hitetlen bűnös szemem ne láthassák arczóját.

A szultán ur nagyon jó kedvében levén, most az egyszer beleegyezett s megparancsolá, hogy a főgoly magyar leányt erősen lefátlyolozottan vezessék be.

Néhány pillanat múlva sugár finom növésű deli hölgyet vezettek az eunuchok a sátorba.

Az izraelita az ajtó mögött állott, féloldalt ravaszul szemem szegezvén a bejöttet, midőn pedig megpillantá, látszott hogy mennyire meg van lepetve.

Az ifju hölgy oly mélyen le volt fátlyolozva, hogy csak szemsugárait lehete kilátni, hanem ennyi is elég volt ebből.

Kezeit a kalmárnak öltözött ifju összekulcsolá s mintha imát mormogna suttogá midőn a hölgy mellette ellebbent:

— Én vagyok. El ne árulj!

A hölgy megrettenve tekintte vissza.

— Aj vajj jaj nekem! — rebegé a zsidó hangosan és ijedten, — nem merem szememet reáemelni s ugy reszketett mint a nyárfa levél.

Hanem a szultán biztatta, hogy ha már ide vezettette a hölgyet, hát mutassa meg, mikép kell azt a fátlyolt feltűzni.

Az izraelita reszketve vevé kezeibe a gyönyörű patyolat szövetet, oda ment a hölgyhöz, mértőleg tüzé azt hajcsokrához, aztán finom redőkbe szedve lebecsátá arczára.

— Bizzál és remélj! — suttogá a mütét alatt, — veled leszek szüntelen, kisérni foglak s megszabadítalak!

A szultán meg volt elégedve a zsidó művésztével.

— No most már elég, szólt hozzá, elmehetsz. Allah kísértessen utaidon.

(Folytatjuk.)

Levél Amerikából,

egy helybeli kereskedőhez.

St. Louis. 1863. Febr. 1.

Multhó 4-ki levelemet kezdedben hiszem. Abban már irtam, hogy a bor megérkezett New-Yorkba s hogy 4—5 hét múlva itt lesz; de várakozásom ellenére már jan. 26-án mgjött s ígérem szerint megírom: minő állapotban. — A hordók — mint előre gondoltam, — megint a külső hordók nélkül érkeztek ide; ezeket New-Yorkban a harminczadnál leveszik s vissza nem teszik. Szándékom volt, ha lehet az egész küldeményt egyben eladni, azért is a megérkezés után 3 nappal, két külön fajtából kóstolót vettem ki, s kitűnő állapotban találtam. Félelmem, hogy utközben megkeresztelik, vagy megtizedelik nem valósult. A 4 hordóból mindössze csak 10 gallon (körülbelül 4 o. m. itcze) hiányzott, amit nem sokkal, megmondolva, hogy a bor soká uton volt s a harminczadnál valószínűleg istenesen megkóstolgtatták. — Tizenkét gallont a jobbik fajtából magamnak megtartottam, mert gondolhatod, hogy ennyi jó borból csak magam is akarok inni, a megmaradt 460 gallonért pedig két dollárjával egyszerre 920 dollárt kaptam, miután az egészszel csak 2 1/2 napot töltöttem el. — Összes költségem mintegy 600 dollár volt és így többet nyertem 300 dollárnál, (625 frt o. é.) azaz többet mint 50 száztólit; mindamellét, hogy a szállítás New-York felé tetemesen több, mint New-Orleansnak s mindamellét, hogy 40 dollár agiot fizettem s nyilván a mérés is az én káromra ütött ki. — Mindezt és mellé még azt is meggondolva, hogy nagyban adtam el s hogy aki megvette még nyered és pedig kétségkívül többet nyered rajta, mint én: ötven száztólit nem rossz nyereségnek tartok. — Azon németnek, aki megvette, legalább 15—20000 gallon bor van a pinczében; míg alkuban voltunk s én az ényimet dicsértem, mindig azt mondta, hogy mittelgute Waare, de mikor megvette eiu excellenter Weinnak nevezte azt. Legtöbben akiknek kínáltam azt megvallották, hogy jó bor, de „nincs neve“ s aki megvette is csak azzal vigasztalja magát, hogy ha el nem adhatja mint magyar bort, eladja mint kitinő jó németet. Sokat tesz itt, ha valaminek hire van.

(Sajnáljuk, hogy az igen érdekes levélből csak e kis töredéket közölhetünk. A kérdéses bor érmelléki termés. — Szerk.)

Közélet.

— Özvegy Borosjenői Tisza Lajosné, sz. Széki gróf Teleki Juliánna asszony febr. 20-kán, életének 58-dik évében meghalt.

A boldogultat ismerte mindenki, különösen a protestans lelkészek s tanítók özvegyei s árvái és általában a szegények. — Legyen elég jellemzésére megemlítnünk, amit egy küldöttségnek mondott néhány év előtt: „Boldog vagyok, — ugymond, — hogy protestansnak születtem, hogy Tiszáné lettem s hogy a hazának jó fiakat nevelhettem.“ Ha még hozzá gondoljuk, hogy a boldogult nevelte Tisza László, Kálmán, Lajos és Domokost, bátran állithatjuk, hogy méltó siremlékét csupán hivatott életíró készítheti el.

— Állandó színházunk a múlt évben egészen fedél alá vétetett, az oldal s közfalak felrakattak, belül az alsó folyosó járdái és az öltöző szobák alatti raktárak boltozata nagyrészen elkészült, az öltöző s egyéb szobák mennyezetgerendái felrakvák, sőt a pincze fenekétől a padlásig szolgáló két csiga lépcsőzet is nagyobbára behelyeztetett. — Ez eddig örvedes előhaladás, de hát ezután mi történik? mikor fog a színház bevégeztenni és megnyitni?

Miután a nemzeti szünügyet oly lelkesedéssel felkarolt s az építést tetteleg megkezdett alkotmányos közgyűlés által szakértő férfiakból alakított teljhatalmu állandó-színházépítési bizottmány, működési teréről az 1862-dik év kezdetén leszorítottatott, az építést folytatott mostani hatóság intézkedése pedig titokszerű lepellettel van fedve: a nemzeti szünügyet s így állandó színházunk sorsát szívükön viselő helybeliek és vidékiek nagy sokaságának teljes megnyugtatótást e tekintetben nem adhatunk, annyi azonban tudomásunkra esett és örömmel közöljük, hogy építómester Vecsey Imre ur — miután letiltó rendeletet nem kapott, — minden, a vállalatot illető további munkára nézve a rendelést megtette, minek folytán remélni lehet, hogy állandó színházunk ezen évben — ha meg nem nyitnának is, — tetemes előhaladást nyerend, — így, hogy némelyeket megemlitsünk, az asztalos-és lakatos-munkák elkezdettek, a pallózat-hoz való deszkák az épületbe behordvák, — az épület czeglédutczára eső homlokzatán felállítandó nyolcz szobor mintázatát ismert hazai szobrászunk Marsalkó ur már készíti, — a kőfaragó munkát pesti építész Feszli ur, a képfaragó munkát pedig ifju szobrász hazánkfia Halász ur vállalták fel, — a vasöntvények a gömörmegei chizsnovodái öntödében jövő május hónapban elkészülnek. — Ezekon kívül a még hiányzó falak készítéséhez szükséges téglaszállítás megkezdett s a tavasz kinyitával a tető lemezborítéka — mely már egyizben midőn felrakott volna, befestetett — tartósság végett másodsor fog befestetni. Az is tudomásunkra jutott, hogy a szinpad gépezet és disztis terveit Skalniczky ur a napokban magával hozza. — Sajnáljuk, hogy e tekintetben most is csak eddig vagyunk, holott czélszerű kivitele igen sok gondot és munkát igényel. — Azon bizalom következtében, melyet Sk. ur tudományában s jóakarójában helyezünk s azon érdekelt-ségnél fogva, melyet ő eddigelő színházunk építésének vezetése körül tanusított, bizton reméljük, hogy az említett terveknek az újabb találmányok szerinti elkészítésében s azok czélszerű kivitelében szinte buzgó tevékenységet s gyors eljárást fog tanusítani.

— Budai Apraxin Julia a péntekdeli vonattal érkezett városunkba. A pályafőnél kíváncsiak nagy tömege várt megérkezésére, s még azon este fel-lépven, lelkesedéséhez méltó lelkesedéssel fogadtatott. A t. művész nő valóban szép jelét adta nemességének azáltal, hogy e lap székesztősége utján közczélokra száz, és pedig a zeneegyletnek 30, a szünügyegyletnek 20, a kertészeti egyletnek 25, az emlékkertnek 10, a kistemplomépítéshez 10, és a közelebb megégetteknek 5 forintot adományozott. — Elismerés kövesse lépteit s folyvást virágok közt haladva új pályáján érje el vágyainak végczélját.

— Zenedénkben f. hó 5-kén az énekből, 6-kán a hegedűből és 7-kén a zongorából vizsgák fognak tartatni, melyeken — bár féligmeddig magán természetűek, — szakértők, szülők és buzgóbb zenebarátok szívesen láttatnak.

— Az országos kertészeti egylet dicső oklevelet ígért azoknak, kiket a tavalyi kiállításokon erre érdemeknek talált. Felszöllittattunk, hogy megkérdezzük: ezen oklevelek „hol késnek az éji homályban?”

— Ugy értesülünk, hogy az idej loversenyek alkalmával agarászversenyt is szándékoznak városunkban rendezni.

— Több lapban azt olvassuk, hogy Fernet Kornél tokaji hordó-és dongagyárvállalatára Debreczenben lehet aláírni. — Ez értesítés valószínűleg hírlapi kacsa, mert nem hiszszük, hogy ha igaz volna, vállalkozó ur lapunknak a közj s élelmes magán vállalatok előmozdítására mindig nyitva álló terét igénybe ne vette volna; azonfelül magán uton semmit sem hallottunk és azok, akik Debreczenben tenni szoktak, semmit sem tudnak a dologról.

— „Virágozzék a magyarirodalom.” — E jel-szóval indult meg egy aláírási iv még a múlt ősszel a ref. tanulók közt s miután 115 tag befizeté ajánlatát, ezennel ténynyé vált a közohajtás, mely szerint, „a debreczeni református felsőbb tanulók olvasóegylete” 100 frttal a Kisfaludy-társaság alapító tagjai közzé lépett. — Ugyancsak e tanulóifjúság 100 frttal alapító tagja a debreczeni zeneegyletnek. — Hazánk bármely nagyobb tanodája is képes és hajlandó lesz ilyenekre, ha hozzá buzgó felhívás tétetik, mert az ifjúság, hála égnek, még rom-

latlan erőben áll s kész mindenét áldozni a hazáért s ennek legdrágább ékessége az irodalomért.

— Érdekelni fogja a közönséget annak tudása, hogy egy közelebbi árverés alkalmával a péterfiaikapun kívül fekvő földek holdja 260—460 fton kelt el. A mesterutczai kapun kívül pedig évenkénti 24 forint árendaért adatott ki néhány hold föld.

— Londoni tudósítás szerint egy otti könyvtárban Mélius Péter hajdan debreczeni lelkész munkáját fedezték fel.

— A felfedezések barátait bizonyosan magokon kívül ragadja azon hír, — hitelességről szavahihető emberek kezeskednek, — hogy kukkinsz művészeink immár nem csak testét, de jellemét is le tudják az embernek fotografálni. A dolog így jött napfényre:

Színhely: egyike azon műhelyeknek, melyekből Debreczenben kétannyi van mint Gothában. Finom püderszemecskék játszadoznak Phóbusz szemének halványpirosra szírt sugáraiban; egy ártatlan nagyded gyöngéden simogatja egy 17 éves (tegyük fel hogy 17 éves) hölgy magát a szép fejtől emanczipált hajfűrteit; négy széken négyen ülnek, hősi nyugalommal türve ollók csattogását és tüzet vasak fenegetését. — Hah! az ajtó nyílik s belép egy érdekes finomságu láb, tetején érdekes halványságu arcot viselő. Az arc caesári önézettel körültekint, méltóságos üvegszemével egyet vág, s így szól a gyarló emberekhez: „látom hogy most sok a dolog; délután ez fog eljönni.” Vala pedig az ez, egy látogatásijegy, rajta a hős ülő alakban, mellette egy hajdu depesátnyujtó alakban. A hős lábán csizma, nyakán kendő, kezén keztyü, fejében semmi. — Soha sem láttunk hivebb arczképet.

— Febr. 23-kán éjjel nagymesterutczán egy polgár padlását tolvajok felverték s ennek 3 egész és egy fél szalonnáját elvitték; de még az ajtó lakatját sem hagyták ott. — A fűvészkertutczán pedig 21-én egy özvegy asszony ablakát oly erővel ütötték be, hogy az ablakfa egyik szobán keresztül a másikba repült. Ugyane szegény asszonymnak e tél folytán minden kerítését s egy ajtaját is ellopták. — Igaz, hogy az elvetemült roszakaratnak nehéz útját állani, de az is igaz, hogy rosszabbul szervezett éji őrseg megszeföldön nincs, mint Debreczenben s ideje volna hogy a városi hatóság ez ügyben, melyre lapunkban már többször figyelmeztettük, valahára egy lépést tegyen előre.

— E héten kétszer kondultak meg városunk vészharangjai. Először egy ól égett le a kismesterutczán, a bennelevőkkel együtt mintegy 600 f. értékben. Sajnálattal jegyezzük fel, hogy e tűz szándékos gyújtásból eredt. Az első oltógépet Sipos András vitte a város istállójából. — Másodsor egy cserepes és egy nádas ház égett el a szivutczán, mintegy 800 frt. értékben, melynek csak fele volt biztosítva. Ide Lefkovich Sámuel bérkocsis vitte az első oltógépet.

— R. l. azt írja Böszörményből, hogy ott elhatározták, a Debreczen és Böszörmény közt, regényes tájon fekvő u. n. csonka torony környékén májushóban ásatásokat tenni s remélik, hogy érdekes dolgok jöendnek napfényre.

— Amerikából azt írja egy hazánkfia, hogy ott majdnem mindenre van bélyegdij, de hírlapokra nincs s elszörnyedve teszi hozzá „csak ez kéne még.” — Nálunk körülbelöl annyi a hírlapok bélyegdija, mint a nyomtatási költség s a hirdetésmények bélyege, mint a közlés díja.

Színház.

Febr. 21. Szerdahelyi 5-ik föllépte. «A szeleburdi.» Vigj. 5 felv. Irák Bayard és Laya. — Szellemtelen bohózat, melyet azonban a vendégművész jól sikerült bohóskodása, leg-alább élvezhetővé tett.

Febr. 22. Szerdahelyi 4-ik föllépte. «Dalos Pista.» Vigj. 3 felv. Irta Szigligeti. Ezt követte «A kardalnok.» Irta Duprez. — Az utóbbi művészi bohózatot Szerdahelyi teljesen kielégítő művészettel adja, melynek egyes izlés ellenes szót vagy mozdulatot, sőt rögtönzést is, ha sikerült, szívesen megbocsátunk. De amit egy «kardalnok» tehet, az nem szabad Hajnalosi Szerafinnak s nagyon sajnáljuk, hogy a vendégművész a nálunk nagyon elharapódzott rögtönzésnek, egy rögtönzése ájtal — melyet egyébiránt nemcsak a nézőtérén, de a szinpadon is hosszan meg kacagtak — vérszemet adott.

Febr. 23. Szerdahelyi 5-ik fölléptei és javára: «A fekete gyöngy.» Vigj. 5 felv. Irta Sardonu. — Egyike azon bot-

lásoknak, melyeket Sz. vendégszereplései közben olykor elkövet. E mü mostoha testvére a «Jóbarátok»-nak s bár Sz. a polgármester szerepében egészen új oldalról, mesteri szerepléssel ismertette meg művészetét, minden igyekezete sem pótolhatta ki annak gyarlóságait.

Febr. 24. Szerdahelyi utósó föllépte. «55,555 frank és 55 centimes naponkint.» Ezt követte «A három kardalnok.» — Az első vígjátékban a vendégművész mellett Már Julcsa játékát elismeréssel kell említnünk; a másodikban Szerdahelyi, Foltényi és Mezei parodizálták Duprez paródiáját s igen jól tették, hogy végül kegyes elnézést kértek a «silányság» színrehozatalaért.

Szerdahelyi folyvást nagy közönség előtt játszott, de figyelmeztetjük, hogy ha Debreczent ezental is olyan helynek tekintik, hol operát énekelhet, három kardalnokot színre hozhat és jutalomjátékul fekete gyöngyöt választhat: közkedvességét koczkatatja.

Febr. 25. Baráthy javára: «Stradella.» Flotow vig dm. 5 felv. — A szép dalmü megerősített zenekarra, gondos betanulás után, közmegelegedésre adatott s a jutalmazott csak a közönség kimerültségének tulajdonítsa, hogy tele színházat nem tudott csinálni, annyival inkább, mert Baráthy egyike e társulat tehetséges s igyekezőbb tagjainak, ki rontani nem szokott, sőt olykor mások hibáját is feledtet; bár nem értünk egyet a tiszteletére irt vers azon szavaival, hogy idegen létere «magyarabb nálunk»

Febr. 26. Népelőadásul: «Ludas Matyi.»

Kiadó: a debreczeni Szünügyegylet.
Szerkesztő: Illésy György.

Gazdaszat, ipar s kereskedelem.

Debreczen febr. 26. A legközelebbi múlt heti vásárlunk alatt a terményekre meglehetősen vevőkédv mutatkozott. — Megtörtént vételeknél a tisztabuza köb-é a minőség szerint 6 frt 50—80 kr. rozs 4 frt 20—40 kr. tengeri 4 frt 30—40 kr. zab 2 frt 90 kr. és 3 frt is fizetett.

A nyers fagygyu 27—28 frtért s a szesz azonnal átvételnél hordó nélkül 30 fokot egy osztrák itczébe érve 16—16 1/2 krért kevés vevőre talált.

Pesten a legutóbbi napokban külföldiek részéről a tiszta buza ára után kérdések tétettek: de a megígért gyenge árak miatt csak jelentéktelen üzletek történhetének. Ugyanott legközelebb tengeriből júniusban átadandó pesti mérőjét 2 frton érve 5000 mérő eladatott.

A kávé árak ellentétben az agio gyenge mozzanataival, felebb menni kezdenek. — A czukor árak is az utóbbi 14 nap óta 1 1/2—2 frttal javultak, sőt több gyáros, talán azon reményben, hogy ezen czikk kevés becsesb leend, eladásait egyidőre felfüggeszteni jónak látta. — A riskása ára a legutóbbi meglehetősen termés és az ezüst nem tulságos becsé miatt igen mérsékelt állásba jutott, annyira, hogy vételre igen előnyösnek nevezhető.

A magyar luczerna magot Pesten tisztítatlan állapotban 29 1/2—31 s egészen megtisztitva 32—34 forinton szívesen fizetik.

Felhívás.

A debreczeni Takarékpénztár t. cz. részvényesei a f. évi márczius 15-dikén d. e. 10 órakor a pénztár helyiségében tartandó közgyűlésre, a választmány f. évi febr. 22-dikén kelt határozata folytán tisztelettel meghivatnak. — Debreczen. 1863. Febr. 23.

Komlóssy Imre Tágy Gusztáv
elnökigazgató. jegyző.

Kiadó szállások. *)

1. — Piacutca 2155 sz. a. — Egy bolt, mellette három lakszoba, alatta pincze. — Ugyanott: öt, egymásbanyiló szoba külön vagy együtt. — Értekezhetni az ott lakó tulajdonossal.

2. — Czegléd-Szélutca 2465 sz. a. — Két szoba, konyha és kamarával. — Értekezhetni a helyszínen.

3. Czeglédutczán 22. sz. a. egy emeleti szoba, előszobával; bolt mellékszobával, magtár és pincze. Értekezhetni Bészler Lajossal, hatvanu. 1560 sz. a.

4. A péterfai külvároson 5246 sz. a. 5 szoba, konyha és bolt. Értekezhetni czeglédú. 62. sz. a.

5. Piacutca 1588 sz. a. Két vagy három emeleti szoba az utcára A ház alatt egy kis bolt. — Értekezhetni helyben.

6. Nagycsapóutca 504 sz. a. Több szoba és konyha, egy vagy két osztályban. — Érték. Orbán Pető ügyvéddel, Battyányi u. 2556 sz.

*) E rovátban folyvást elfogadunk közléseket. Egy udvarban levő bármennyi lakrészt közlésének ára: ha csak egyszer közöltetik 25 kr, ha háromszor közöltetik, minden közlésért 20 kr, ha tízszer közöltetik, minden közlésért 15 kr. — A «H.» kezeltősége.

Piaczi áruk.

	Buza.		Kétszeres.		Rosz.		Árpa.		Zab.		Tengeri.		Marhabus.
	frt.	kr.	frt.	kr.	frt.	kr.	frt.	kr.	frt.	kr.	frt.	kr.	
Debreczen. Febr. 24.	5	40	3	—	2	3	1	65	1	40	2	20	17
Pest. Febr. 26.	4	25	—	—	2	65	2	20	1	60	2	30	—
Nagyvárad. Febr. 24.	3	25	2	27	2	17	1	55	1	42	2	25	—
H. Böszörmény. Febr. 14.	5	20	—	—	2	—	1	40	1	40	2	20	15
Tokaj. Febr. 20.	3	20	2	80	2	20	1	90	1	20	2	—	14
Margitta. Febr. 20.	3	40	3	—	2	10	1	80	1	30	2	—	15
Érmihályfalva. Febr. 19.	2	80	2	40	1	95	1	80	1	50	1	95	15
N. Bajom. Febr. 20.	3	20	2	80	2	—	—	—	1	50	2	40	11
Miskolcz. Febr. 25.	3	20	2	40	2	20	1	60	1	10	1	65	—
Gyula. Febr. 20.	3	70	2	87	—	—	—	1	80	1	70	2	—

Bécsi börze. 1863. Febr. 26. — Egy es. a rany 5 fr. 52 kr. — Ezüst 115 fr. — kr.

60^{dik} ÁRJEGYZÉK

az „István“ gőzhengermalom gyártmányairól.

(Debreczenben költségmentesen, készpénzfizetés mellett, osztrák értékben, kötelezettség nélkül.)

A. asztali dara nagy szemű	14	frt.	—	kr
B. ugyanaz apró	14	„	—	„
C. dara középszerű	12	„	—	„
O. királyliszt	13	„	—	„
1. lángliszt	11	„	80	„

2. montliszt	10	„	80	„
3. zsemlyeliszt	9	„	80	„
4. fehérkenyérliszt 1-ső rendű	8	„	—	„
5. ugyanaz 2-dik	7	„	—	„
6. barnakenyérliszt	5	„	40	„
Kétszeresliszt	6	„	30	„
Rozsliszt 1-ső rendű	7	„	20	„
Rozsliszt 2-dik rendű	4	frt.	80	kr.
00. árpakása	14	„	—	„
0. árpakása	13	„	—	„
1. árpakása	11	„	—	„
2. árpakása	9	„	—	„

3. árpakása	6	„	50	„
4. árpakása	6	„	—	„
Árpaliszt	2	„	40	„
Dercze	2	„	40	„
Lábliszt	2	„	40	„
Korpa	2	„	—	„
Buzaalj	2	„	80	„

Minden zsákért 1 frt. 5 kr. lefizetendő. E betétet azonban a vevő visszakapja, ha a zsákot, az elvitel számított legfeljebb 3 hó alatt, hiba nélkül, bérmentesen visszazsállítja.

Debreczen 1863. Febr. 1.

MENETREND

a tiszavidéki vaspályán. — Érvényes az 186^{2/3} téli havakra.

I. Kassa és Nagyvárad felé	Bécs . . . . . ind.	8 óra — perc este	Kassa . . . . . ind.	5 óra — perc reg.
	Pest . . . . . „	6 „ 25 „ reg.	Forró-Encs „ „	6 „ 25 „ „
	Czegléd . . . . . „	9 „ 27 „ „	Miskolcz „ „	7 „ 52 „ „
	Szolnok . . . . . „	10 „ 27 „ „	Tokaj . . . . . „	9 „ 35 „ „
	Püsp.-Ladány „ „	1 „ 26 „ délu.	Debreczen „ „	12 „ 12 „ délu.
	Debreczen „ „	3 „ — „ „	Püsp.-Ladány „ „	1 „ 45 „ „
	Tokaj . . . . . „	5 „ 25 „ „	Szolnok . . . . . „	4 „ 44 „ „
	Miskolcz . . . . . „	7 „ 24 „ este	Czegléd . . . . . ér.	5 „ 41 „ „
	Forró-Encs „ „	8 „ 44 „ „	Pest . . . . . „	8 „ 37 „ este
	Kassa . . . . . ér.	10 „ 27 „ „	Bécs . . . . . „	6 „ — „ reg.
II. Arad felé	Püsp.-Ladány ind.	1 „ 58 „ délu.	Nagyvárad . . ind.	10 „ 6 „ déle.
	B.-Ujfalu . . . „	3 „ 13 „ „	B.-Ujfalu . . . „	11 „ 34 „ „
	Nagyvárad . . ér.	4 „ 38 „ „	Püsp.-Ladány ér.	12 „ 48 „ délu.
			Czegléd	5 „ 41 „ „
III. Kassa és Nagyváradról Pest és Bécs felé	Bécs . . . . . ind.	8 óra — perc este	Arad . . . . . ind.	9 óra 33 perc déle.
	Pest . . . . . „	6 „ 25 „ reg.	Csaba . . . . . „	11 „ 59 „ „
	Czegléd . . . . . „	9 „ 37 „ „	Mező-Tur . . . „	2 „ 20 „ délu.
	Szolnok . . . . . „	10 „ 59 „ „	Szolnok . . . . . „	4 „ 18 „ „
	Mező-Tur . . . . . „	12 „ 34 „ délu.	Czegléd . . . . . ér.	5 „ 31 „ „
	Csaba . . . . . „	3 „ 3 „ „	Pest . . . . . „	8 „ 37 „ este
	Arad . . . . . ér.	5 „ 20 „ „	Bécs . . . . . „	6 „ — „ reg.

A közállomásokról indulás ideje, a minden pályaudvaron kifüggesztett részletes menetrendben van kimutatva.

A debreczeni vásárok alatt Czegléd és Debreczen között, a cs. k. szab. osztrák állam vasut társaság személy-vonataihoz csatlakozólag, a személyvonatok naponként kétszer közlekednek.

A vasúthoz csatlakozó postakocsik indulnak:

Arad—Scoben. — Indulás Aradról naponként este 6 órakor — Érkezés Aradra naponként reggel 5 órakor. — (Az utasok felvétele nincsen korlátozva.)
Nagyvárad—Kolozsvár. — Indulás Nagyváradról naponként este 6 és fél órakor. — Érkezés Nagyváradra naponként reggel 6 és három negyed órakor.
Nyiregyháza—Szathmár. — Indulás Nyiregyháztól vasárnap, szerdén és pénteken este 6 órakor. — Érkezés Nyiregyhádra hétfőn, szerdén és szombaton reggel 2 órakor.
Nyiregyháza—Beregszász. — Indulás Nyiregyháztól naponként reggel 7 órakor — Érkezés Nyiregyhádra naponként este 5 órakor.
Nyiregyháza—Nagybánya. — Indulás Nyiregyháztól hétfőn, kedden, csütörtökön és szombaton este 6 órakor. — Érkezés Nyiregyháztól vasárnap, kedden, csütörtökön és pénteken reggel 2 órakor.
Tokaj—S. A. Ujhely. — Indulás Tokajból naponként este 7 órakor. — Érkezés Tokajba naponként reggel 4 és fél órakor.
Kassa—Lőcse. — Indulás Kassáról naponként éjjeli 1 órakor. — Érkezés Kassára naponként éjjeli 10 és egy negyed órakor.
Kassa—Przemysl. — Indulás Kassáról szerdén és szombaton délután 2 órakor. — Érkezés Kassára hétfőn és pénteken délelőtt 10 órakor.
Kassa—Szigeth. — Indulás Kassáról naponként éjjeli 11 és három negyed órakor. — Érkezés Kassára naponként éjjeli 12 óra 50 perccel.
Kassa—Munkács. — Indulás Kassáról naponként éjjeli 11 és háromnegyed órakor. — Érkezés Kassára naponként éjjeli 12 óra 50 perccel.

Az igazgatóság.

HIRDETMÉNYEK.

Koncz Lajos

Debreczenben a piac és rózsater szögletén mélt. gr. Dégenfeldház alatt

Ajánlja 27 éves óta legjobb hirben álló, valamint jelen idén legfrissebb és legbiztosabb mindenféle gazdasági, konyhai s kerti

vetemény és virágmagvait

valamint selyem, gyapju s pamut

kézmű és rövid-áru czikkjeit

a legjutányosabb áron,

Vidékről megrendeléseket elfogad bérmentett levélben készpénz beküldés mellett.

1—5

Erfurti vetemény magvak.

Kereskedésben már 28 év óta ösmert s mindig tisztán kezelt **valódi erfurti kerti vetemény és virágmagva**im biztos voltáról tökéletesen meglevén győződve a nagyérdemű helybeli és vidéki közönség.

Annál fogva a jelen évre szükséges s ujonan érkezett valódi erfurti vetemény és virágmagvaikat, melyeket felelősség mellett kaptam, hasonló felelősséggel és bizottsággal, jutányos áron ajánlom a n. é. közönségnek. Ugyazint **francia, magyar luczerna, löhere, burgundi czukorrépa, tarlórépa és akácza magvaikat** is.

Budaházy Antal
debreczeni kereskedő.

Isméti eladásra fontonkint kedvező árak.

5—6

Önkénytes végképeni eladás.

Az üzlet teljes megszüntetése következtében **Denhof Lázár** divatárkereskedésében, (főpiacz Schaefferház 2140 szám.) az abban találtató mindennemű kézmű és szalag áruk a gyári vételárak alatt önkénytesen végképen eladatnak.

A t. cz. közönség ez oknál fogva felszólittatik, miszerint a különféle czikkek megszerzése végett, a legolcsóbb árban leendő alkalmat el ne mulassza.

Debreczen. 1863. Február.

„BIHAR“

1—2

czimű Nagyváradon hetenkint kétszer megjelenő politikai, kereskedelmi és társadalmi lap

a biharmegyei gazdasági egylet hivatalos közlönye

Győrffy Gyula szerkesztése mellett, az eddig tanusított szabadelvű irányban jövő januárhó 1-től kezdve második évi folyamába lép.

Előfizetési árak:

Egy évre 10 frt. fél évre 5 frt. évnegyedre 2 frt. 50 kr.

Az előfizetési összegek alóli kiadóhivatalához bérmentve küldendők.

A „Bihar“

kiadó hivatala. Nagyváradon, Sasuteza 12. sz.

Hirdetés.

Az egyéni felszámolások folytán kiigazított birtokosok a cs. k. felszámolást vizsgáló felügyelőség által azon kijelentéssel küldettek vissza, hogy az azon birtokosoktól kijelölt osztályozások ellen, a felszámolási márczius 10-dik napjáig mindenkinél szabadtságában áll; ugy azonban, hogy a felszámolási utasítások 89-dik szakasza értelmében azok, kiknek felszámolása alaptalannak fog találtatni, a vizsgálati költségeket megtéríteni kötelezetnek.

E körülményről a végett értesítettik a városi lakosság, hogy a fent kijelölt márczius 10-dik napjáig a Komáromiháznál birtok ívét mindenki megtekintheti és felszámolási folyamodványát ugyanott benyújthatja.

Kelt Debreczenben 1863. Febr. 21-kén tartott tanácsülésből.

Kiadja: Balog Lajos m. k. aljegyző.

Árverési hirdetés.

Az 186^{2/3}-dik évi Bányai vágástéren levő ölebbe rakott tölgyfalagyal, továbbá görös tölgy tűzifák e f. év márcziushó 4-kén d. e. megtartandó árverés mellett — készpénzért — lesznek eladandók. — Debreczen. 1863. Februar 27.

Sz. kir. Debreczen város tanácsa.

Hegedüs Károly

fűszerkereskedésében

a legfinomabb ménési veresborók

kaphatók akó számára.

1—3

Eladó szőlő.

A szécsényi vagy u. n. koskörtben, közel a csöszházhöz, 4 és fél kapa jókarban levő szőlő, kőpajta, konyha, kamarával, szabadkézből, örökáron eladó. Értekezhetni nagyujtacza 1596 sz. alatti a tulajdonossal

1—3.

PÉNZ

Föld- és gyárirtokosok, iparosok, községek, testületek és magánosoknak, akik elég biztos jelzálagra pénzt felvenni kívánnak, — kész tőkéről kedvező feltételek mellett tudomás nyújthatik. — Bővebb értesítést adnak, bérmentes levelekre,

Henry Frimont und Josef Edler von Angeli
(Stadt am Peter, Hôtel Wandl, Thür nro. 149.)

2—4

Bécsben.

Árverés.

Néhai Radeczky József ur hagyatékához tartozó csapóutczai 327 számú, 47 1/2 öl onodó földével 10,000 öfira becsült ház, folyó évi márczius 19-kén d. u. 3 órakor, — szükség esetében f. évi ápril 20-kán d. u. 3 órakor tartandó nyilvános árverésen el fog adatni, az árverési feltételek, melyeknek 1-ső pontja szerint az árverési kívánó 1000 öfira bántpénzt köteles letenni, a csapóutczai 588 számú háznál megtekinthetők.

Árverés.

Szab. kir. Debreczen városa birtokához tartozó Savóskuti erdőszeg 186^{2/3}-ik évi vágástéren levő, hasogatott ülnyárfák, hosszufák; továbbá varga ölebbe rakott fiatal tölgyfák, és galyfák — e folyó év és hó 25-kén 26-kán kint a Savóskuton — nyilvános árverés megtartása mellett lesznek eladandók.

Debreczen. 1863. Február 20.

A várositanács

Eladó ház.

Vargautczán a 2243 sz. alatti jókarban levő cserepes ház, 43 öles jó szántófölddel szabad kézből eladó.

2—3.

Egy, 15—14 éves, jó erkölcsi magaviseletű fiu kerestetik tanulóul Jámbor Terézia a kisasszony officinájába. Bővebben értekezhetni e tárgyban magával műhelytulajdonosával, Debreczenben Széchenyituczán a gr. Dégenfeld háznál.

2—3.